

**De 24 Uren van de Passie – Uur - Doodstrijd in de Hof van Olijven – 2de Uur
„Vader, indien het mogelijk is, laat deze kelk aan Mij voorbijgaan.“**

Mijn arme dochter, moed, wees niet bang!
En laat je niet beïnvloeden door de afkeer die je voelt.

Integendeel, om je te bemoedigen, zei Ik je, dat dit ook een gelijkenis is met Mij.

Ook mijn Mensheid, hoe heilig zij ook was, en hoezeer Zij ook naar Lijden verlangde, voelde deze afkeer.

Het was echter niet de Mijne. Het waren al de weerstanden die de schepselen voelden
- bij het doen van het goede, en
- in het aanvaarden van het lijden dat zij verdienden.
En Ik moest al dit lijden verdragen, dat mij niet weinig pijnigde, om
- hun de neiging tot het Goede te geven en
- hun lijden te verzachten.

Zodanig, dat Ik in de Hof van Olijven, tot de Vader riep:
„Indien het mogelijk is, laat deze kelk aan Mij voorbijgaan.“

Denk jij dat Ik het was? Ach neen! Je vergist je.
Ik beminde het lijden tot het waanzinnige.
Ik beminde de dood, om mijn kinderen het leven te geven.

**Het was de kreet van de ganse menselijke familie
-die weergalmde in mijn Mensheid.**

En Ik riep samen met hen, om hen kracht te geven.
Ik herhaalde drie maal:
„Indien het mogelijk is, laat deze kelk aan Mij voorbijgaan.“

**Ik sprak in de naam van allen, alsof het Mijzelf aanbelangde.
Maar Ik voelde me verbijzeld.**

De weerstand die je voelt is dus niet die van jou. Hij is de echo van de Mijne.
Indien het de jouwe was, dan had Ik me teruggetrokken.

Daarom mijn dochter, aangezien Ik uit jou een ander Beeld van Mijzelf wil creëren,
wil Ik dat je toestemt.
En Ikzelf wil mijn vele keren uit Liefde sterven, inprenten in jouw wil, die in de Mijne
verspreid en opgenomen is